

BẢN TRƯỜNG CA BỐN MƯƠI BA

Kính gửi Mẹ và Quê Hương VN yêu dấu.

Nơi con ở mới tháng Mười đã lạnh
Cây đứng run như những buổi Đông về
Mây xám giăng buồn, thời khắc lê thê
Con nhớ mẹ. Mẹ ơi, con nhớ mẹ !

*

Và nhớ ngày xưa con còn tám bé
Bên mẹ hiền đời đẹp tựa như mơ
Ơi những ngày chưa ngại nắng e mưa
Nên thế giới của con là tuyệt diệu

*

Cho đến một ngày nguồn vui mệnh yếu
Mẹ bỏ con biên biệt chẳng quay về
Con khóc con gào con tỉnh con mê...
Không chấp nhận là con vừa mất mẹ !

*

Từ đó một trời hồn nhiên tuổi trẻ
Vỡ tan hoang cùng cuối tháng Tư nào
Mất mẹ rồi thêm mất nước, ôi chao
Con chột hiệu lẽ vô thường, dâu bể

Trong khoảnh khắc, tâm hồn cô giáo trẻ
Đã trưởng thành trong bao nỗi đau thương
Đã trưởng thành trong hận tử quê hương
Chồng lên nỗi xót xa vì mất mẹ !

*

Rồi Bảy Mười Lăm xẻ đàn tan ghé (1)
Cánh cò đơn con gánh gạo nuôi chồng
Và Tám Mười đành già biệt dòng sông (2)
Đem sinh mệnh đặt vào canh bạc biển

*

May, được bạc, đất tự do con đến
Đôi tay gầy nâng đất đấm con thơ
Gánh nặng đường xa gian khó từng giờ
Con đuổi sức, đôi lần như gục ngã

*

Vì chân thật nên thua đời, mẹ ạ
Nhưng Trời thương, bù đắp, giữ gìn con
Cháu mẹ ngày nay khôn lớn, vuông tròn
Và con mẹ đã chu toàn bổn phận

*

Ngặt nỗi sâu quê, hờn oan chất ngát
Nhìn đồng bào tổ quốc vẫn đau thương
Sức mọn tài hèn con biết chi đương
Ngoài ngọn bút, con miệt mài chiến đấu

*

Ngọn bút nhỏ nhoi trước bầy thảo khấu
Con thấy mình đôi lúc quá cô đơn
Nhưng bởi quê đau, nước tử, dân hờn
Con không thể một mình con êm ấm

*

Con lại viết, viết những lời cộng cảm
Nên bọn nằm vùng không để con yên
Chúng đem con ra chúng đập, chúng nghiền
Chúng phỉ báng, chúng hoả mù, bôi bẩn

*

Đường chính nghĩa không sòn lòng bất khuất
Con vẫn đi trong lửa đạn cộng thù
Chúng càng găm, càng lòng lộn, càng tru
Càng chứng tỏ là chúng đầy thương tích

Càng chứng tỏ chúng là phe của địch
Vì quốc gia ai đánh bạn bao giờ ...
Người quốc gia không ý tặc, lời dơ
Không thoá mạ cờ vàng như Pắc Pó !

*

Chỉ có bọn nằm vùng và cộng đồ
Mới tấn công người chống cộng mà thôi
Xin yên lòng, đừng lo nhé, mẹ ơi
Vì chính nghĩa sẽ rạng ngời chính nghĩa

*

Quê còn cộng, con chưa rời chiến địa
Dẫu cô đơn, con chẳng đổi thay lời
Cộng gian manh và không có tình người
Thì sẽ chẳng bao giờ tồn tại cả !!!

*

Dưới ánh mặt trời chúng rời trả giá
Cho những bạo tàn ác độc bất lương
Khi cờ vàng bay rợp khắp quê hương
Thì con sẽ ngưng làm thơ chiến đấu

*

Tháng Mười ở đây tiết trời rất xấu
Cây đứng run như giữa lúc Đông về
Trời lạnh làm con xa xót nhớ quê
Và nhớ mẹ vô vàn, con nhớ mẹ !!!

Ngô Minh Hằng - 2016

Trang Blog: <http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

1/ 1975, năm VC miền Bắc xâm lược và cướp trắng miền Nam ngày 30/4, xô dân tộc VN vào ngục đờ oan hờn từ bấy đến nay, gây biết bao đau thương hờn oán.

2/ 1980, năm tác giả rời bỏ VN, dất bày con vượt biên tìm tự do.

www.vietnamvanhien.org

